

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
Šola praznuje

ZBORNİK OB 50-LETNICI
Osnovne šole Metlika
V STAVBI NA ŠOLSKI ULICI 7

50

DAN ŠOLE

šola praznuje

METLIKA, 21. OKTOBER 2016

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

50 LET OSNOVNE ŠOLE METLIKA

Kazalo

Uvodna beseda	5
Osnovno šolstvo v Metliki	9
Seznami zaposlenih	25
Ravnatelji	25
Pedagoški delavci	27
Tehnično osebje	29
Spomini na osnovno šolo	33
Šola praznuje – literarni natečaj	37

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
šola praznuje
50

50 LET OSNOVNE ŠOLE METLIKA

Spoštovani!

V zborniku, ki je pred vami, vas seznanjamo z zgodovino šolstva v Metliki, katerega začetke zaznavamo že v obdobju protestantizma. V nadaljevanju vam predstavljamo najbolj pomembne dogodke vzgojno-izobraževalnega delovanja osnovnega šolstva v Metliki v zadnjih petdesetih letih. Dotaknili se bomo tudi sedanjosti, na kateri gradimo našo prihodnost.

V zadnjih petdesetih letih je skozi šolska vrata stopila množica otrok – učencev, danes odraslih ljudi, uspešnih na različnih področjih. Svoje prve korake k obvladovanju številnih znanj in veščin so s pomočjo prizadevnih učiteljev naredili prav tukaj, v Osnovni šoli Metlika, v stavbi na Šolski ulici 7.

Prepričana sem, da boste vsi z zanimanjem, radovednostjo in hkrati s kančkom nostalgije pogledali fotografije, poiskali znane obraze in se spomnili lepih trenutkov, ki ste jih preživeli v šolskih klopeh. Preteklost, sedanost in prihodnost te šole predstavljajo ljudje – učenci, učitelji in ostali delavci, ki v prostorih šole preživljajo velik del svojega življenja. Tukaj ustvarjajo, odraščajo, se spreminjajo, vplivajo eden na drugega in doživljajo stvari, ki zagotovo oblikujejo njihove osebnosti.

V šolskih kronikah, ki so shranjene v našem arhivu, najdemo podatke, na katere smo lahko vsi zelo ponosni. Osnovna šola Metlika je vedno veljala za sodobno učno središče in je podpirala napredek ter se spopadala z izzivi posodabljanja izobraževalnega procesa in tako sledila zahtevam sodobne družbe.

V veselje in čast mi je, da sem danes ravnateljica šole, ki je pred dobrimi sedemnajstimi leti med prvimi v Sloveniji začela orati ledino današnji devetletni osnovni šoli. Celoten pedagoški zbor je bil takrat vpet v prenovno osnovnega šolstva v naši državi in z vso odgovornostjo lahko potrdimo, da smo takrat veliko prispevali k posodabljanju pouka in uvajanju novih metod dela.

Danes nadaljujemo v preteklosti zastavljeno pot. Ponovno smo vpeti v posodabljanje pouka ter tako sledimo novim generacijam učencev in zahtevam sodobne družbe.

Uspešno smo zaključili uvajanje pouka angleščine v prvo triletnje. Že tretje leto uvajamo nove vzgojno-izobraževalne metode dela s pomočjo mednarodnega projekta FIT4KID in si prizadevamo, da postanemo mednarodno učno središče.

Brez izzivov ni napredka. Petdeset let je za nami in glejte – mi smo tukaj! Učitelji in učenci smo pripravljeni na nove izzive in na produktivno prihodnost.

Ostanite z nami še naprej na tej poti!

Željka Janjac, ravnateljica

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

OSNOVNO ŠOLSTVO V METLIKI

Osnovno šolstvo v Metliki

Prvo šolo je Metlika dobila v času protestantizma. Ustanovljena je bila leta 1575. Znani so tudi priimki takratnih učiteljev: Schwartz, Germek in Compare. Šola je delovala do leta 1598, ko so bili protestantski učitelji izgnani. S tem je bilo za skoraj dve stoletji konec šolstva v Metliki.

Šolo je nato Metlika dobila šele v 18. stoletju z reformami Marije Terezije. Takratni učitelji so bili sočasno tudi organisti in mežnarji. Pismenost ljudi je bila nizka, kar vidimo po krstnih in poročnih knjigah, saj so se botri in priče običajno le podkrižali.

Leta 1864 je metliška šola postala dvorazrednica. Kje se je odvijal pouk, ne vemo. So pa leta 1870 razmišljali o gradnji stavbe, ki bi bila namenjena le šoli. Meščani so namreč ustanovili krajevni šolski svet, ki bi poskrbel za gradnjo. Tega leta so Metličani dobili prvo telovadišče.

Leta 1876 je metliška šola postala štirirazrednica. Učilnice so bile razmeščene na treh krajih v bližini gradu.

Leta 1882 je okrajni šolski svet sprejel odločitev, po kateri lahko na Pungartu začnejo graditi novo osnovno šolo. Kasneje so si glede lokacije premislili in šolo zgradili v samem mestu, kjer stavba stoji še danes (Partizanski trg). Gradnjo so zaradi denarnih težav zavlačevali do leta 1888, ko so 10. 6. vzdali temeljni kamen. Šola je bila nato v naslednjem letu zgrajena in 16. 9. 1889 so stavbo odprli. Šola je delovala kot štirirazrednica, v kateri

Stavba na Partizanskem trgu, v kateri je delovala stara šola (VIR: <http://kraji.eu>, 10. 10. 2016)

je poučevalo pet učiteljev in ena učiteljica. V prvem šolskem letu, tj. 1888/1889, je v novi stavbi pouk obiskovalo 506 učencev: v prvem razredu 132, v drugem 105, v tretjem 93 in v četrtem tudi 93. Poleg štirih razredov je obstajala še ponavljalna šola, ki jo je obiskovalo 113 učencev. Še istega leta so se pripravljali na uvedbo šestrazrednice. Leta 1911 je za potrebe šolske telovadbe dobila v najem sokolsko telovadnico. V tej stavbi je danes Slovenski gasilski muzej. Leta 1921 je šola postala osemletna. Pouk je potekal na Gornjem trgu (danes Partizanski trg).

Po drugi svetovni vojni je del pouka potekal tudi v gradu. Učilnice so bile v prvem nadstropju v sobah, v katerih sta danes sprejemnica in arheološki oddelek Belokranjskega muzeja. Nekaj učilnic je bilo še v pritličju. V prvem nadstropju je delovala mlečna kuhinja. Malico so delili na hodniku v prvem nadstropju gradu. Učenci iz šole na Partizanskem trgu so hodili (tekli) na malico v grad. Kasneje se je kuhinja preselila v prostor, v katerem je danes Ganglovo razstavišče. Poleg malic so učenci lahko dobili tudi kosilo. Tukaj je bila tudi jedilnica.

Kulturni dom, kjer je potekala športna vzgoja

Ker šola ni imela telovadnice, so otroci hodili na Pungart na igrišče ali v Kulturni dom. Za silo se je športna vzgoja odvijala na dvorišču med šolo in gradom. Pouk je potekal dvoizmensko, vsi otroci so hodili v šolo peš. To ni veljalo le za Metliko, ampak tudi za naslednje vasi: Križevska vas, Trnovec, Lokvica, Grabrovec, Slamna vas, Boldraž, Svržaki, Čurile, Rosalnice in Radoviči. Ker je bil popoldanski pouk namenjen otrokom nižje stopnje, je bila za njih pot domov zlasti pozimi in v slabem vremenu zelo naporna. Prevoze je šola uvedla z ukinitvijo podružničnih šol na Radovici, v Drašičih in na Božakovem. Šola je takrat kupila šolski kombi.

Potrebe po novi šolski stavbi so bile iz leta v leto večje, saj so v Metliko začeli prihajati tudi učenci sedmih in osmih razredov s Suhorja. Zato so že leta 1964 stekle priprave za gradnjo nove šolske stavbe.

22. 9. 1965 so zasadili prvo lopato na gradbišču bodoče šole. To svečano dejanje je opravil Niko Belopavlovič ob prisotnosti uglednih politikov in številnih meščanov. Šolo so gradili po načrtih ljubljanskega arhitekta Emila Navinška. Gradnja je bila zaupana Splošnemu

gradbenemu podjetju »PIONIR« iz Novega mesta. Že 1. oktobra pa so po posredovanju Belokranjskega muzeja gradnjo prekinili, saj so na lokaciji, kjer naj bi nad Pungartom na Drobantovem vrtu stala nova šola, našli več deset žarnih keltskih grobov iz mlajše železne dobe. Najdišče so na hitro posneli in iz grobov pobrali grobne prdatke, kot so bile fibule, zaponke, meči in sulice. Te najdbe so danes razstavljene v Belokranjskem muzeju.

Nato je gradnja šole lepo napredovala. Dela so nadaljevali vso zimo, tako da je bila šola 18. 9. 1966 slovesno odprta. To je bila druga stavba v zgodovini Metlike, ki je bila namensko grajena za šolo. Na otvoritvi se je zbralo veliko domačinov in povabljenih gostov. Zbrane sta nagovorila predsednik skupščine občine Metlika Franc Vrviščar in ravnatelj Ivan Žele. Šolo je odprl Viktor Repič, član Izvršnega sveta SR Slovenije.

*Slovesno odprtje
nove šole
18. 9. 1966*

Šola se je 1. septembra 1968 preimenovala v XV. SNOUB Belokranjsko.

*Slovesnost ob
preimenovanju
šole 1. septembra
1968*

S šolskim letom 1971/1972 je šola na Suhorju postala podružnična šola. V šolskem letu 1972/1973 so bile ukinjene podružnične šole Božakovo, Drašiči in Radovica. Osnovna šola v Metliki je postala centralna šola, v njenem sestavu sta bili podružnična šola Suhor in Vzgojno-varstveni center Metlika ali otroški vrtec, ki se je 1. 1. 1979 odcepil od šole in postal samostojna delovna organizacija.

*Podružnična šola
na Suhorju*

Čeprav je bila nova šolska stavba za Metliko velika pridobitev, pa je bila velika pomanjkljivost, da v začetku ni imela športne dvorane. Pouk telesne vzgoje se je ob primernem vremenu odvijal na igrišču na Pungartu, sicer pa v Kulturnem domu. Že v šolskem letu 1975/1976 so se začele priprave na gradnjo nove športne dvorane, ki je bila odprta na občinski praznik 26. 11. 1977. Toda sodobno športno dvorano je 9. 5. 1985 uničil požar. Škode je bilo za 20 milijonov takratnih dinarjev. Potrebno je bilo zgraditi novo športno dvorano.

Uničena športna dvorana po požaru 9. 5. 1985

Nova dvorana je bila odprta na občinski praznik 26. 11. 1986. Gradnja je stala 120 milijonov takratnih dinarjev. Ves denar so zbrali v Metliki, iz prestolnice ni bilo nobenih sredstev, le obljube. Za opremo je bilo potrebno odšteti še 20 milijonov dinarjev.

Že naslednje leto (1986) sta se ravnatelj Ivan Žele in pomočnik ravnatelja France Brancelj upokojila. Novi ravnatelj je postal Jože Mozetič, za pomočnico ravnatelja pa je bila izbrana Milena Hočevnar.

Nova športna dvorana, ki je bila odprta 26. 11. 1986

Po osamosvojitvi Slovenije se je šola preimenovala v Osnovno šolo Metlika.

V nemirnih časih po razpadu Jugoslavije se je v šoli izobraževalo večje število begunskih otrok iz Bosne in Hercegovine, ki so jih poučevali tudi številni učitelji iz metliške osnovne šole. V šolskem letu 2002/2003 pa so na metliški šoli imeli pouk tudi otroci iz Podzemlja, saj je njihova šola pogorela.

V začetku devetdesetih let so se začele prve pobude za širitev šole, saj je pouk potekal v dveh izmenah. Šola si je prizadevala za izgradnjo prizidka, ki bi vsem učencem omogočil dopoldanski pouk in uvajanje devetletke. Avgusta 2000 je bila podpisana pogodba s podjetjem Beograd za izgradnjo prizidka, ki je bil končan v začetku šolskega leta 2001/2002. V njem so: učilnice za razredni pouk, prilagojene potrebam devetletne osnovne šole, učilnici za računalništvo in likovno vzgojo, knjižnica, jedilnica, kuhinja, garderobe in sanitarije. S tem se je končal izmenski pouk.

Prizidek k šoli, zgrajen v začetku šolskega leta 2001/2002

V šolskem letu 2003/2004 je šola dobila svojo zastavo in znak šole.

Šola je vseskozi tesno sodelovala s Tekstilno šolo Metlika, ki pa je leta 2003 prenehala delovati. V njenih prostorih je isto leto začela delovati Srednja šola Metlika, ki je izvajala program predšolske vzgoje. Številni osnovnošolski učitelji so pomagali postaviti nov srednješolski program in vse do zaprtja Srednje šole Metlika in selitve v Novo mesto leta 2015 v njem uspešno poučevali.

1. 7. 2013 je postala ravnateljica Željka Janjac, saj se je dolgoletni ravnatelj Jože Mozetič upokojil. Pomočnico Marino Janjac je zamenjala Janja Jaklič.

Metliška osnovna šola je vedno veljala za uspešno in napredno šolo. To dokazujejo tudi številna priznanja in nagrade, ki so jih prejeli učenci na tekmovanjih, natečajih in raznih projektih. Težko bi bilo naštetiti vse dosežke, ki so jih dosegli naši učenci v petdesetletnem obdobju. Že v sedemdesetih letih so dokumentirani učenci, ki so prejeli zlato Vegovo

priznanje na državni ravni. Z leti pa so se tekmovanja razširila tudi na ostala predmetna področja, kjer so učenci dosegali zavidljive uspehe, ne smemo pozabiti niti številnih uspešnih raziskovalnih nalog tako z družboslovnega kot naravoslovnega področja. Učenci so se izkazali tudi na likovnem, glasbenem, literarnem in športnem področju. V ekipnih športih metliški fantje še vedno slovijo kot izjemni rokometaši in nogometaši, dekleta pa so odlične odbojkarice.

Metliške odbojkarice postanejo državne prvakinje, šolsko leto 2005/2006

Metliška šola se je vedno med prvimi vključevala v napredne oblike izvajanja pouka in razne projekte, ki so obogatili kvaliteto šolskega dela. To dokazuje tudi šola v naravi, ki se je od leta 1979 do 2008 izvajala na Debelem rtiču.

Šola v naravi na Debelem rtiču

Šola se je med prvimi v Sloveniji odločila za uvajanje devetletnega šolskega programa, ki ga je začela uvajati že v šolskem letu 1999/2000 za učence sedmih razredov. Že čez tri leta (2002) pa so z devetletko začeli poučevanje učencev prvih razredov. V šolskem letu 2014/2015 smo tudi med prvimi pristopili k uvajanju prvega tujega jezika v 1. triletje.

V šolskem letu 2009/2010 se je šola povezala z Osnovno šolo Jovana Sterije Popovića iz Beograda. Šoli sta podpisali listino o sodelovanju na pedagoškem področju.

Gostovanje učencev beogradske Osnovne šole Jovana Sterije Popovića pri nas

Šola se ponaša tudi z nazivom EKOŠOLA, saj je bila na dan šole, 17. 4. 2008, podpisana EKOLISTINA. V zadnjih letih pa je šola med drugim vključena v mednarodni projekt FIT PEDAGOGIKE, ki naj bi z aktivnim načinom poučevanja vnesel večjo motiviranost za učenje, izboljšal učni uspeh in okrepil zdravje tako učencev kot učiteljev.

Že vrsto let pred Osnovno šolo Metlika plapolata zastava Kulturne šole, ki dokazuje, da učenci in njihovi mentorji izredno veliko prispevajo k obogatitvi kulturnega življenja našega okolja.

Ob odprtju nove šolske stavbe je metliško šolo obiskovalo okoli 500 učencev. V šolskem letu 1972/1973 so bile ukinjene podružnice na Božakovem, v Drašičih in na Radovici, njihovi učenci pa so bili premeščeni v Metliko. Glavni razlog za ukinitvev podružnic

je bilo premajhno število učencev v omenjenih vaseh. Tako se je število učencev v šolskem letu 1972/1973 povečalo na 605.

Prva ohranjena skupinska fotografija učencev iz šolskega leta 1966/1967

V sedemdesetih letih 20. stoletja se je zaradi demografske rasti prebivalstva število učencev vsako leto nekoliko povečevalo in v šolskem letu 1979/1980 je šolo obiskovalo že 706 učencev.

Fotografija osmošolcev iz šolskega leta 1976/1977

Rast števila učencev se je nadaljevala do leta 1987/1988, ko je imela šola 733 učencev, kar je najvišje število v njeni zgodovini. Po letu 1989 se je število učencev začelo zmanjševati, tako je šola ob osamosvojitvi Slovenije štela 679 učencev.

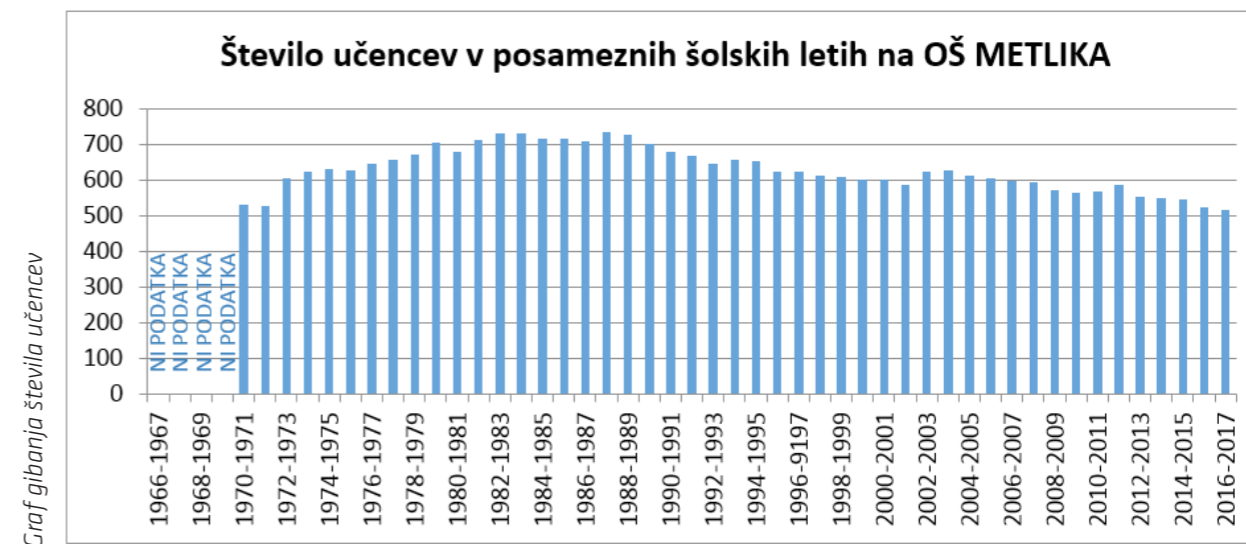
Fotografija osmošolcev iz šolskega leta 1986/1987

V prvem desetletju po osamosvojitvi je šola beležila velik padec števila učencev. Leta 2001/2002 je šola obiskovalo le 587 učencev. Že naslednje leto se je število učencev nekoliko povečalo, ker je šola začela obiskovati prva generacija, ki je z devetletko začela osnovnošolsko izobraževanje. Število oddelkov se je povečalo, s tem pa tudi število učencev na 625.

Prva zaključna generacija devetletke, šolsko leto 2001/2002

V zadnjem desetletju se trend padanja števila učencev nadaljuje, saj je v šolskem letu 2015/2016 šola obiskovalo 523 učencev, v šolsko leto 2016/2017 pa je vpisanih 515 učencev.

Graf gibanja števila učencev

Zaključna generacija devetošolcev iz šolskega leta 2013/2014

Zaključna generacija devetošolcev iz šolskega leta 2015/2016

V šolskem letu 2016/2017 je šola dobila tudi novo podobo.

Prenovljeno šolsko pročelje z vhodom, avgust 2016

Pouk posodabljammo z eksperimentalnim in projektnim delom, s sodobnimi pedagoškimi metodami v inovativnih učnih okoljih.

Utrinek s Hiške eksperimentov, ki nas je obiskala v šolskem letu 2014/2015

Naravoslovni dan šestošolcev Od Lebice do Krupe, šolsko leto 2015/2016

Besedilo o osnovnem šolstvu v Metliki napisala: Anton Bezenšek in Bojan Vukšinič.

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
šola praznuje
50

KRONOLOŠKI SEZNAM ZAPOSLENIH

Kronološki seznam zaposlenih na Osnovni šoli Metlika Šolska ulica 7

Ravnatelji

Ivan Žele (1957–1987)

Jože Mozetič (1987–2013)

Željka Janjac (2013–)

Pomočniki ravnatelja

Franc Brancelj (?–1987)

Milena Hočevar (1987–2002)

Marina Janjac (2002–2013)

Janja Jaklič (2013–)

*Nekdanji ravnatelj
Ivan Žele*

*Nekdanji ravnatelj
Jože Mozetič*

Ravnateljica Željka Janjac

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

PEDAGOŠKI DELAVCI

Pedagoški delavci

Franc Brancelj
Zora Heraković
Ivan Žele
Marija Žele
Jože Kambič
Katarina Pirkovič
Mladena Brancelj – Hanzelj
Marija Črnugelj
Zora Vergot
Nada Gačnik
Ivana Radovič
Anica Kure
Marija Koležnik
Milena Cesar
Ivana Matjašič
Ivanka Rus
Anton Rus
Vida Stankovič
Hedvika Pristopec
Dragica Nenadič
Martina Brodarič
Ivanka Prevalšek
Milena Hočevnar
Anica Šavorn
Anica Pezdirc
Marija Lenard – Piruš
Božena Benka
Jože Omerzel
Jožefa – Marija Šturm
Stanko Fux
Antonija Zore
Jože Mozetič
Anton Gašperič

Lidija Milošević
Daniela Fux
Albina Pfeifer
Egon Petric
Jožefa Ivanšek
Anica Vožič
Marjeta Volkar
Stanislava Panjan (Štefanič)
Ana Kočevnar
Nada Mozetič
Minka Omerzel
Jakobina Pahor Pugelj
Kristina Lilič
Tatjana Tisu
Marija Roglič
Zdenka Tomc
Milena Gerksič
Marija Stopar
Darinka Orlič Bezenšek
Ana Kraševac
Stanko Medik
Rastka Kosovac
Gojko Klipa
Marjana Smrekar
Boštjan Smrekar
Milena Omerzel
Anton Bezenšek
Biserka Vesovič
Slavica Romčević
Nevenka Weiss
Anka Vukčević
Ibrahim Čoralič
Ida Fidler

Jože Kočevnar
Marija Črnič
Milena Jerman
Stanislav Križ
Marija Brunskole
Darinka Cvelbar
Franc Fortun
Branko Ivičič
Duška Konda
Vera Rožič
Marina Janjac
Stanislava Panjan
Stanko Vlašič
Anton Klemenčič
Janja Jaklič
Tončka Gerksič
Duška Vlašič
Danica Fabac
Slavko Orlič
Barica Koželj
Božica Puškarič
Mojca Pavlin
Darinka Cimerman Štrucelj
Nevenka Jankovič
Irena Adlešič
Minka Kočevnar
Alida Malešič Orlič
Renata Virant
Vojko Spudič
Andreja Mušič
Zofija Klepec – Stariha
Mojca Vraničar

Erika Horvat
Andreja Klobučar
Mateja Juran
Jože Vraničar
Emilija Klopčič
Alenka Černič
Andreja Starešinič
Urška Delkot
Vida Šimec
Željka Janjac
Marija Dragovan
Marjeta Špilar
Vladimir Križan
Branka Matkovič
Tatjana Muhič
Snežana Rajaković
Tjaša Glaser
Tomaž Žugelj
Alenka Prevalšek
Barbara Čadonič
Blažka Tomažević
Barbara Forstner
Duška Ramušćak
Martina Štukelj
Darinka Vrlinič
Aleksandra Matjašič
Mirjana Bahorič
Helena Ilenič
Mirjana Malenšek
Urban Kržan
Gabriela Matjašič

Janja Štefanič Guštin
Špela Cimerman Hudopisk
Tanja Cvelbar
Andi Jambrošič
Marijanica Kolar
Mojca Kobe
Miroslava Brinc
Lidija Peršin
Darja Bremec
Vlatka Maček
Tihana Malič
Darja Žugelj
Bojan Vukšinič
Matej Matkovič
Jasmina Nedanovski
Janja Rak
Irena Mali
Nina Leban
Damjana Šuklje
Matjaž Hančič
Velimir Ramušćak
Helena Kostelec
Matej Pezdirc
Nada Mali
Ana Logar
Jasmina Štampfelj
Dejan Arnik
Barbara Cesar
Janez Željko
Petra Kostelec
Irina Kolar

Tanja Vraničar
Ana Plut
Karmen Jakofčič Jurajevčič
Sabina Penca
Maja Kočevar
Maja Jelerčič Jesih
Nina Bradica
Vera Berkec
Boštjan Papež
Tina Leščanec
Janja Javoršek
Janko Strahinič
Mateja Plut
Simona Prus
Petra Poplašen
Simona Brodarič
Nataša Medvešek
Marta Hrovat
Emilijan Grgič
Andreja Jaklič
Jasmina Čehajić
Adelina Kofol
Urška Dragovan
Ksenija Jambrošič
Dragica Poljanec
Sonja Lahajner
Mihaela Križan
Kristina Steiner
Nadja Videtič
Katja Banovec

Tehnično osebje

Anastazija Matekovič
Jožefa Križan
Anica Krstinc
Ana Logar
Ivanka Babič
Anton Kolar
Sonja Orlič
Ivan Pezdirc
Amalija Križan
Marija Slobodnik
Milica Tancik
Magdalena Kostelec
Zdenka Turk
Mersa Hadžič
Branko Turk
Štefanija Prosenik
Marija Pezdirc
Erža Polinger
Olga Stipanovič
Milka Ferenac
Pavla Hudorovac
Danilo Pregelj
Simona Rozman
Frančiška Pregelj
Milica Kostelc
Frida Lojk
Martina Kukec
Ivan Mrljak
Štefica Mrljak
Marija Milkovič

Milica Bartolac
Silvester Zorn
Milenka Damjanovič
Helena Krašovec
Anđelija Deanovič
Nada Živković
Antonija Suhodolčan
Nataša Trenk
Antica Milković
Marija Petraš
Pavlina Grabrijan
Vesna Radaković
Igor Matjašič
Sanja Vrtačič
Ines Malešič
Gordana Milanovič
Nives Plut
Mirjana Matjašič
Jožica Vukšinič
Marija Grahek
Anton Omerzel
Gregor Prevalšek
Vesna Dupor
Milena Goleš
Renata Bajuk
Josip Hrste
Stanka Jesih
Nada Matekovič
Mihaela Težak
Marjan Hudopisk

Milena Milotič
Jacqueline Kale
Lidija Ladika
Ankica Cipurič
Mojca Kočevar
Alenka Pernek
Snježana Žganjer
Biserka Stič
Andreja Jakša
Elena Štubljar
Karolina Končar
Slagjana Prus
Andrej Ogulin
Breda Volf
Martin Matekovič
Mirjana Ilijanič
Irena Boljar
Anica Brodarič
Mojca Dragovan
Darinka Šuklje
Marica Milaković
Peter Milek
Vukica Blažević
Jana Oljšakovska
Darinka Malešič
Jože Simonič
Petra Flak
Dijana Ribarič Jambrošič
Renata Adlešič

Podatke zbrala in uredila: Anton Bezenšek in Darja Žugelj.

Kolektiv Osnovne šole Metlika v šolskem letu 1998/1999

Kolektiv Osnovne šole Metlika v šolskem letu 2009/2010

Kolektiv Osnovne šole Metlika v šolskem letu 2013/2014

Kolektiv Osnovne šole Metlika šolskem letu 2015/2016

VIRI

Arhiv Osnovne šole Metlika in Šolska kronika Osnovne šole Metlika
Jože Dular: *Metlika skozi stoletja*. Metlika: Belokranjsko muzejsko društvo, 1986.
Zvonko Rus: *Kronika mesta Metlike: 1. del*. Metlika: Belokranjsko muzejsko društvo, 1999.
Zvonko Rus: *Kronika mesta Metlike: 2. del*. Metlika: Belokranjsko muzejsko društvo, 2003.
Fototeka Belokranjskega muzeja

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

SPOMINI NA OSNOVNO ŠOLO

Spomini na osnovno šolo

Ko enkrat napolniš 60 let in več, so spomini že selektivni. Kot v počasnem filmu se vrstijo utrinki dogodkov. Eden takih je tudi na dan otvoritve novega šolskega poslopja pred 50 leti.

Na ta dan se vidim v sobi, drobno dekletce pri nepolnih 14 letih, kjer mi učiteljica pomaga obleči belokranjsko narodno nošo, nadaljevanje dogodka pa je zamegljeno, verjetno zaradi adrenalina in stresa tisti dan.

Biti izbran za zahvalni govor učencev je bila velika čast, obenem pa tudi ogromna odgovornost, ker se je dogodka udeležilo preko 1000 ljudi in kar nekaj vidnih predstavnikov Republike Slovenije.

Za otroka, ki je želel brati pri petih letih, odraščal v ruralnem okolju nerazvite, pozabljene Bele krajine, je bila šola okno v svet, najpomembnejše okolje v življenju, osnova za razvoj. Danes lahko z distance rečem, da mi je družina dala moralno integriteto, nacionalni in lokalni ponos, šola pa brusila, dajala znanja, vso pripravo za vstop v realni svet.

Zahvala za to šolo gre pronicljivim ljudem lokalnega okolja in Belokranjcem na položajih v Ljubljani, da je tudi občina Metlika pridobila boljše pogoje za šolanje novih generacij.

*Ana Žlogar, nekdanja učenka, ki je sodelovala na odprtju šole 18. 9. 1966
Ljubljana, oktober 2016*

Pod Veselico je v jeseni 1965 začela rasti nova stavba – metliška osnovna šola. Njeno gradnjo so z zanimanjem spremljali meščani, učitelji in učenci. Kako tudi ne?

Šolarjev v Metliki je bilo veliko in tako je bilo prostora v šolski stavbi na Partizanskem trgu premalo, zato je bilo nujno tudi v gradu urediti nekaj učilnic. Tako so učitelji tekali iz ene stavbe v drugo, včasih pa tudi učenci.

Prva lopata je bila 22. 9. 1965 zasajena ob navzočnosti tovariša Belopavloviča, ki je bil predsednik okraja Novo mesto. Pričela so se dela. Odgovorni nadzornik je bil gospod Mozetič – oče poznejšega ravnatelja te šole. On je delo vestno spremljal in delo je teklo po planu – nič zamud, popravkov. Zato je po enem letu, natančneje 18. 9. 1966, nova lepota že stala zgrajena in čakala na šolarje.

Dan otvoritve

Ker so delavci neke malenkosti dokončevali še pozno v noč zadnji večer, snažilke niso mogle vsega pravočasno počistiti. Zato so prišle naslednje jutro – na dan otvoritve – že ob petih zjutraj. Kljub temu jim je trda predla. Mlajše učiteljice so to opazile, zato smo se jim pridružile. Pograbile smo krpe in potrebna čistila. Več rok več zmore. Ko smo v pritličnih prostorih zadnji trenutek zaključile s čiščenjem, so skozi glavni sprednji vhod že prihajali prvi gostje, ki so jih sprejemali gospod ravnatelj Ivan Žele, predsednik delavskega sveta, učitelji in učenci.

Gostje so se sprehodili po šoli, si vse ogledali in zadovoljno kimali.

Metlika je dobila novo šolo, ki še danes lepo ohranjena kraljuje nad Pungartom.

Ivanka Rus, nekdanja učiteljica

Prepričan sem, da smo bili dobra generacija. Osnovno šolo smo sredi osemdesetih let prejšnjega stoletja začeli kot pionirji v nekdanji skupni državi, ko je v Metliki cvetela industrija, končali pa v samostojni Sloveniji z meddržavno mejo na Kolpi. Tovarišice in tovariši so postali učitelji. Moji spomini na osnovnošolska leta so že precej zbledeli, najbrž tudi zato, ker me je življenje odneslo čez Gorjance. A vsakič, ko se vrnem in srečam znan obraz, privre na dan kaka dogodivščina iz osnovnošolskih klopi.

Pri slovenščini smo med odmorom pod stol tovarišice Bezenškove nastavili kapsulo z amonijakom in po začetku pisanja kontrolne naloge nestrpno čakali, ali bo smrad res tako neznosen, da bomo morali zapustiti učilnico in bomo rešeni preizkusa znanja. »Nekomu je ušlo, komu je ušlo,« je po nekaj minutah končno začela govoriti tovarišica. Načrt je uspel, tudi vsa odprta okna niso pomagala, držali smo skupaj in na koncu smo se vsi – tudi tovarišica – smejali. 'Kontrolka' je seveda prišla na vrsto že pri naslednji uri.

Spomnim se, da je bilo v šoli veliko interesnih in športnih dejavnosti, krožkov, ki sem jih rad obiskoval, saj so pomembno dopolnjevali pouk. Trenirali smo rokomet, med glavnim odmorom smo v telovadnici igrali odbojko ali viseli zadaj na novem igrišču za šolo. To je bilo že v višjih razredih, prva leta smo namreč med glavnim odmorom morali hoditi v krogu po hodniku.

Likovni krožek pri tovarišici Vlašičevi je bil nekaj posebnega. Vsako leto smo ilustrirali šolsko glasilo, poleg različnih tehnik smo začeli spoznavati tudi zgodovino umetnosti in s tem svet, ki nas je obkrožal. Na paleti je mogoče zmešati nešteto barvnih odtenkov. To spoznanje je bilo pomembnejše od vseh ocen. Začeli smo ustvarjati šolski radio. Na kasete smo snemali in presnemavali vsebine in potem se po zvočnikih večine oddaje ni slišalo. A nič zato. Počeli smo nekaj novega in se zraven zabavali. Vse dejavnosti, ki so terjale angažiranost, so krepile privrženost šoli in moje želje, da se naučim še česa novega.

Prihod novih učiteljev je vedno prinesel svežino. Tovariš Spudič je tako angleščino naredil še bolj zanimivo in predvsem aktualno. Da sem v osnovni šoli dobil dobre temelje, nedvomno potrjuje nadaljnje šolanje, saj nisem imel večjih težav in tudi v primerjavi z drugimi dijaki smo bili Belokranjci uspešni. Pred leti je nekdanji sošolec na facebooku objavil skupinsko fotografijo iz četrtega razreda. Kakšni smo bili?! Skorajda neprepoznavni, a iskric v očeh kažejo, da je bilo to dobro šolsko leto.

Pouk smo imeli popoldne. Tovarišica Brodaričeva je bila stroga, a poštena in ponosna na naše dosežke. Ta prijeten občutek je ostal in je še vedno močan, ko pogledam to fotografijo. In kdo bi lahko pozabil legendarno knjižničarko Smrekarjevo, ki je vedno našla kakšno spodbudno besedo! A to so seveda le moji spomini na guljenje osnovnošolskih klopi, ki so jih, kot rečeno, leta že nekoliko zameglila. Pri tem je zanimivo, da o osnovnošolskih dogodkih razmišljam predvsem v množini, kar dokazuje, kako pomembna je bila razredna skupnost.

Da smo bili dobra generacija, sem prepričan tudi zato, ker smo 'preživeli' brez računalnikov, spleta, mobilnih telefonov in vseh drugih novotarij. Si predstavljate to kameno dobo? In tudi če je kdaj zaradi neposlušnosti priletel kak košček krede, ni bilo konec sveta. Veliko smo se podili za žogo, divjali na kolesih, se družili med bloki. Vedno seveda ni bilo lahko, Metlika je vendarle majhno mesto, a jedke izkušnje so me k sreči le utrdile. Nekoč mi je tovarišica, ki ji nisem bil ravno pri srcu, v zvezek napisala misel starogrškega basnopisca Ezopa: Učenec mora v vsem nadkriliti učitelja, da ne bi za vselej ostal učenec. Ko zdaj pomislim, je 'moč' učitelja, ko pred njim stojijo še nebrušeni diamanti, neizmerna. In prav neverjetno je, kako lahko na male zvedave oči odločilno vpliva spodbudna beseda in odkrivanje neznanega. Teh spominov oziroma občutkov ne bom nikoli pozabil.

Mag. Dejan Ladika, nekdanji učenec

Spominjam se, kako sem vsako jutro peš korakala do šole. Obvezen postanek je bil na Vinogradniški cesti, kjer me je vedno pričakala babi, ki je rada poskrbela, da se po klančku do šole nisem vzpenjala sama. Aktivno mi je iskala sopotnika in tako se je enkrat, nič hudega sluteč, v tej vlogi znašla Iga, ki je bila starejša in po babičini presoji bolj odgovorna in zanesljiva. Seveda Igi to niti najmanj ni bilo všeč, saj je bila kot leto dni starejša tudi veliko bolj kul kot jaz. Večji del najine poti je minil v tišini, zadnje metre pred šolo pa je Iga pospešila korak, da je sošolci niso videli z mlajšo šolarko. Kljub temu sem vsakič varno prišla do šole, babi je bila zadovoljna, z Igo pa sva kljub razliki v letih postali dobri prijateljici.

Sara Vivoda, nekdanja učenka prve generacije devetletne osnovne šole

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

ŠOLA PRAZNUJE – LITERARNI NATEČAJ

Šola praznuje -
literarni natečaj

Na šoli smo letos izvedli interni literarni natečaj pod imenom Šola praznuje. Ustvarjali so učenci od prvega do devetega razreda. Učenci so pisali pripovedna in pesniška besedila, ki jih je prebrala in ocenila strokovna komisija. Objavljamo najboljših šest – po eno pripovedno in eno pesemsko besedilo za vsako triletje.

Helena Kostelec, vodja natečaja

PRVO TRILETJE

50 let šole

Šola je ustanova, ki uči otroke. Na tem mestu stoji naša šola že petdeset let. Šolo so skozi vsa ta leta preurejali in pred kratkim je šola zopet dobila novo podobo. Ko ima šola rojstni dan, je to nekaj posebnega. Vsako leto priredi drugačno presenečenje ob praznovanju. Ko ima šola rojstni dan, se tudi učenci najbolj potrudimo pri delu.

Starši so mi rekli, da je bila včasih kazen v šoli veliko hujša kot danes. Včasih so morali klečati na koruzi in to je zelo bolelo. V starih časih so bili učenci tudi drugače oblečeni kot danes. Fantje so nosili srajce, dekleta pa krilca. Takrat so bili učitelji strogi, danes pa je veliko prijaznih učiteljev in učiteljic.

*Žan Gačnik, 3. b
Mentorica: Maja Kočevar*

Metliška šola

Naša šola je najboljša.
Petdeset let praznuje.
Želim si, da bi ostala enaka.
Tu se veliko naučimo in si pomagamo, včasih tudi ponagajamo.
Pridno se učimo, zato dobre ocene dobimo.
Radi se imamo in nikoli se ne vdamo.
Šola, vse najboljše!

*Staša Popovič, 3. a
Mentorica: Urška Delkot*

DRUGO TRILETJE

Dan šole

Vsako leto praznujemo dan šole. Ampak letos praznujemo petdeset let obstoja šole na tej lokaciji. Pripravljati smo se začeli že v prvem tednu pouka. Učiteljica nam je naročila, naj napišemo razne spise o naši šoli.

Tudi okolico šole urejamo. Postavili so nam tudi gugalnice, ki smo jih že prvi dan preizkusili. Dobili smo tudi nov napis in znak na šoli. V razredu pa se pripravljamo tako, da pokažemo, kako so se včasih igrali. Učimo se igrice ali je kaj trden most in skakati gunitvist ter plesati na Rdeče češnje rada jem. Seveda so včasih imeli več igrice, a mi smo si izbrali te. Kaj bodo pa drugi predstavili? Bomo videli. Na prireditvi bomo postavili razstavo s starimi fotografijami. Me prav zanima, ali bom koga prepoznala. Ponosna sem na našo šolo.

*Ajda Vraničar, 4. b
Mentorica: Emilija Klopčič*

Moja šola praznuje 50 let

Zjutraj ko ni več toplo,
ko se megla dviguje,
hitimo k tebi,
v lepo šolo v naši Metliki.

Veličastno stojiš že petdeset let,
potrebovala si le nekaj lepote popravkov,
zdaj si brez gub, brez šminke, brez bolezni.
Svetle učilnice, velika telovadnica in igrišče
so prostori,
ki jih vsak učenec rad obišče.

Na tisoče učencev si sprejela,
marsikatera glava od teh je že osivela,
svoj pečat v življenju si jim dala
in zaradi danega znanja v svet popeljala.

Vse to, Osnovna šola Metlika, si ti,
sedaj že stara dama,
ki Abrahama slavi
in katere učenci sedaj smo tudi mi.

Spodobi se, da darilo dobi ...
Učenci jo bomo obdarili,
vse leto se pridno učili,
pridobljeno znanje z veseljem uporabili
in seveda tudi prireditve naredili.

*Eva Zupanc, 5. c
Mentorica: Tanja Vraničar*

TRETJE TRILETJE

Šola praznuje

Naša šola na tem mestu stoji že petdeset let, visoko na hribu, po katerem gremo vsak dan peš do nje. Šola je dala čez že veliko generacij učencev in učiteljev, z njimi je delila znanje in ga bo še naprej. Začetki so bili bolj skromni – malo učencev, malo prostora, a zdaj je tega veliko več. Medtem je dobila tudi nekaj prizidkov, s katerimi si je zagotovila mesto med največjimi šolami v Sloveniji. Letos pa so postavili tudi nova igrala, da mlajšim učencem ni nikoli dolgčas.

V metliški šoli je veliko dejavnosti, krožkov, natečajev, akcij in prireditev, ki so največja atrakcija za učence. Imamo pa tudi ogromno uspešnih učencev na različnih področjih – od športa in znanja pa vse do pesništva in risanja. Zaključimo lahko s tem, da vsak otrok mora hoditi v šolo, da bo poln znanja, dogodivščin in bo imel lepo prihodnost, naši šoli pa zaželimo vse najboljše!

Vita Kambič, 8. c
Mentorica: Helena Kostelec

Naša šola

Na hribu tam stoji,
na mesto zrejo ji oči,
čez leto je obiskana,
poleti pa osamljena.

Koliko je ura,
koliko je dvakrat dva,
kje je država Angola,
kako se otrok rodi ...
To nas šola uči.

Oj, ti šola ti,
koliko stara že si,
koliko je šlo čez te ljudi,
koliko učila si jih ti!

Čas hitro beži,
šola pa ponosno tu stoji,
saj njeni učenci postali so
očetje in mamice,
dedki in babice.

Matija Kambič, 9. b
Mentorica: Špela Cimerman Hudopisk

Osnovna šola Metlika
DAN ŠOLE
50 šola praznuje

50 LET OSNOVNE ŠOLE METLIKA

ZBORNİK OB 50-LETNICI OSNOVNE ŠOLE METLIKA NA ŠOLSKI ULICI 7 (1966–2016)

Izdala in založila: Osnovna šola Metlika

Odgovorna oseba: Željka Janjac

Uredniški odbor: Željka Janjac, Špela Cimerman Hudopisk,
Bojan Vukšinič, Anton Bezenšek, Stanislava Panjan, Nina Bradica

Urednica: Špela Cimerman Hudopisk

Jezikovni pregled: Nina Bradica

Oblikovanje: Duška Vlašič, Andi Jambrošič, Janko Strahinič

Fotografsko gradivo: Arhiv Osnovne šole Metlika,
Fototeka Belokranjskega muzeja, osebni arhiv učencev in učiteljev šole

Likovni izdelki: učenci Osnovne šole Metlika

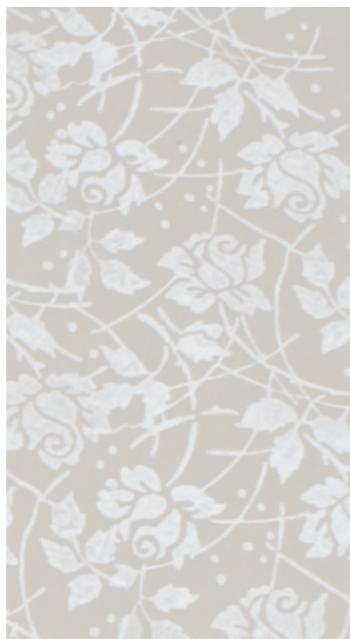
Tisk: Tiskarna Bucik

Naklada: 300 izvodov

Metlika, 21. oktober 2016

*Posebna zahvala
Občini Metlika
za denarno pomoč pri izdaji zbornika.*

Osnovna šola Metlika

DAN ŠOLE

50 šola praznuje